

Fórum:WikiLyže 2014/Report

Když jsem se na WikiVíkendu v Českém Ráji smířoval s faktem, že budu opět organizovat WikiLyže, věřil jsem, že loňský debakl se nebude opakovat. To jsem ještě netušil, jaké sněhové podmínky nám letošní zima přichystá. Pravda je, že stále nejsem až takový škarohlíd, abych v říjnu předpokládal, že na přelomu února a března nebude na horách po sněhu ani památky, a tak jsem toto nebezpečí trestuhodně nezahrnul do analýzy rizik. Nakonec však všechno dobře dopadlo a my prožili krásný víkend v Podkrkonoší.

Jako správný organizátor jsem na akci dorazil jako poslední a opět bez větší znalosti, kde že to vlastně je. Vlak nás vyhodil v Mostku na nádraží, které leží tak moc za obcí, že bych se o něm nebál prohlásit, že je prakticky v lese, a já v tu chvíli věděl jen dvě informace:

1. že jdeme na chatu Duškových a
2. že je hned vedle hospoda.

Naštěstí tyto dvě indicie stačily dobrému muži, jenž u nádraží nakládal zbytky rozřezaných stromů na auto, aby nás poslal správným směrem, a tak jsme po několika dalších rozhovorech s domorodci, několika telefonátech panu doktorovi, několika kolečkách kolem místního fotbalového hřiště a solidní zacházce do kopce kolem autokempu dorazili do cíle.

Kvůli počasí jsme byli nuceni do značné míry modifikovat plán. Především bylo nutné místo péřovky zabalit tričko s krátkým rukávem a opalovací krém a místo běžek pohorky, nicméně našli se mezi námi i tací, kteří se zimních radovánek nehodlali vzdát, a tak sobotu vyjeli do Špindlerova Mlýna na běžky. My ostatní jsme se věnovali kontrole zásob jídla a stavu postelí na chatě, testování kuchyně v místní hospodě a výletům do blízkého okolí.

V neděli byla na programu pěší turistika. Naším cílem byl nedaleký hrad Pecka, bývalé sídlo Kryštofa Haranta, který se tam přestěhoval, když už ho to v Polžicích ani Bezdruzicích nebavilo. Po krátké prohlídce náměstí, jehož dominantou je cukrárna, která byla v té době zavřená, jsme se vyškrábali k hradu, pořídili standardní foto, na kterém jsme otočeni zády k objektu našeho zájmu, podívali se klíčovou dírkou na nádvoří a vyrazili po zelené zpátky. Na chatě nás chtě nechtě čekal ještě jeden důležitý úkol. Bylo třeba dojít zásoby nakoupené na víkend a musím říci, že jsme se toho po procházce rádi ujali. Potom nás čekalo už jen balení, loučení a odjezd, protože ten víkend opět utekl jako voda a my museli v pondělí do práce, do školy nebo se jen tak flákat ...